

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Medlem af folketinget Else Zeuthen har meddelt mig, at hun ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

Hvilke oplysninger kan justitsministeren give i anledning af den af politiets efterretningstjeneste beordrede henvendelse på trykkeriet, hvor Kvindernes internationale Liga for Fred og Frihed lader sit medlemsblad trykke?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 9. november kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 13³⁰.

18. møde.

Tirsdag den 9. november kl. 14.

Formanden: Medlem af folketinget Kirsten Gloerfelt-Tarp har meddelt mig, at hun ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

Kan en med sin mand sambeskattet hustru oprette en præmieindskudskonto lydende på sit eget navn, under forudsætning af, at begge ægtefæller sammen kun kan opspare eet beløb indenfor det i lov om premiering af opsparing fastsatte maksimumsbeløb?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Ved folketingsmændene Fibiger, Damsgaard, Hans Knudsen og Krogh er modtaget en henvendelse af september 1954 fra Hanstholmudvalget vedrørende færdigbygelse af Hanstholmhavnen. Eksemplarer af henvendelsen er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Første behandling findes i tidenden sp. 719).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 81; fremsættelsen findes i tidenden sp. 463).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kai Jensen: Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er de samme forhold tilstede i dag, som da man i 1951 ændrede loven om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter. Jeg kan

[Kai Jensen.]

derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse i det høje ting.

Jeg går ud fra, at samtlige de problemer, som kan foreligge i forbindelse med ejendomsbeskatningen, vil komme til nærmere drøftelse af principiel art, når den højtærede finansminister har genfremsat sit forslag om en skatterreform. Måske var det dog rigtigt allerede på nuværende tidspunkt at se på nogle af problemerne i forbindelse med ejendomsbeskatningen, og det vil det efter min mening være rigtigt at gøre i et udvalg.

Anders Andersen: Det foreliggende lovforslag går jo, som det er sagt, ud på en forlængelse af den gældende lov. Jeg skal ikke ved dette lovforslags behandling komme ind på de problemer, der kan rejses med hensyn til ejendomsbeskatningen, men skal på mit partis vegne tilsige lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg kan på mit partis vegne tilsige det foreliggende lovforslag en velvillig behandling. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Kai Jensen, at han ønskede at se på nogle af problemerne i et udvalg, og det kan jeg erklære mig tilfreds med. Der er jo ingen tvivl om, at der kan være ting, navnlig med hensyn til de hastigt voksende kommuner, som det kunne være gavnligt at se på. Iøvrigt kommer hele spørgsmålet jo til dyberegående overvejelse i forbindelse med skattereforment.

Jeg skal tilsige vort partis velvillige medvirken til lovforslagets fremme.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal heller ikke rejse nogen af de problemer, som særlig blev behandlet, da vi for nogle år siden vedtog loven om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter, her, hvor det drejer sig om en midlertidig forlængelse af loven. Men også jeg vil finde det meget rimeligt, om vi fik lejlighed til i et udvalg at drøfte forskellige herhen hørende spørgsmål.

Alfred Jensen: Jeg er klar over, at der — selv her, hvor det kun drejer sig om en forlængelse af loven — var en hel del proble-

mer, som det kunne være interessant at tage op, men jeg er også klar over, at det ikke er nødvendigt. Jeg forstår af de faldne udtalelser, at disse spørgsmål vil blive taget op til behandling i et udvalg. Hverken det parti, jeg repræsenterer, eller det parti, den næste taler repræsenterer, kommer med i disse udvalgsforhandlinger, men jeg går ud fra, at vi vil få fyldstgørende referat af forhandlingerne, så vi kan danne os et skøn over, hvorledes man har set på problemerne. Iøvrigt vil vi sige, at vi finder forslaget rimeligt; vi finder det nødvendigt, at man forlænger denne lovgivning, og jeg kan derfor tilsige min gruppes fulde støtte til lovforslagets gennemførelse.

Oluf Pedersen: Det er jo snart nogle år siden, man i skattekommissionen var enig om, at alle nybygninger skulle være fri for at svare ejendomsskat, og at der skulle ske en afvikling gennem 10 perioder. Tilsvarende spørgsmål har jo været taget op i grundskyldskommissionen, som nu har afgivet en betænkning, der på dette område ligger på linie med skattekommissionens. Jeg synes, at tiden nu må være inde til at tage dette spørgsmål op til løsning. Der har jo foreligget og kommer igen til at foreligge et forslag for amtsskatternes vedkommende. Så er blot spørgsmålet, hvor længe det skal vare, inden sådan noget bliver gennemført. I øjeblikket er det således, at man har praktisk taget fritaget alt boligbyggeri, medens erhvervsbyggeriet ikke er fritaget. Jeg mener, at det er meget uheldigt, at man straffer erhvervsbyggeriet, således som man gør, så længe man venter på at få en nyordning af hele denne lovgivning.

De forslag, som blev stillet i skattekommissionen og også i grundskyldskommissionen, gik ud på, at man skulle sætte stop og derefter have en afvikling. Så er spørgsmålet selvfølgelig, på hvilket grundlag man skal begynde en afvikling. Det er ikke nemt at sige på forhånd; det er jo noget, der kan behandles i udvalget, om man som udgangspunkt for denne afvikling skal gå ud fra de bestående regler, eller om man eventuelt bør ændre de fradrag, som er foreslået i det foreliggende forslag. Jeg vil anbefale, at man overvejer, om ikke det vil være naturligt, at der sker en vis ændring i fradragene, således at

[Oluf Pedersen.]

fradragene forhøjes, og eventuelt også således, at man med det samme udvider fritagelserne for nybygninger. Men selve det, at loven bliver forlænget, således at man fortsætter med fritagelser, kan vi give tilslutning.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg takker ordførerne for deres velvillige indstilling, som kom til udtryk her i dag.

Samtidig vil jeg gerne oplyse, at der efter lovforslagets fremsættelse er fremkommet en henvendelse fra Københavns magistrat med anmodning om ophævelse af den hidtil gældende bestemmelse, hvorefter kommunal grundskyld i Københavns kommune højst kan udskrives med 7,5 pro mille. Det vil være naturligt at behandle dette spørgsmål i forbindelse med det foreliggende lovforslag, og jeg vil derfor forbeholde mig at rejse det i det udvalg, som den ærede ordfører for mit parti ønsker nedsat.

Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis er bekendt med, at der fra forskellig side næres ønske om indførelse af nye regler på dette område. Forholdet er imidlertid det, at det høje ting i den kommende tid antagelig vil komme til at beskæftige sig med spørgsmålet om en almindelig revision af hele vor skattelovgivning, og herunder vil også indgå spørgsmålet om bevarelse af den nuværende form for beskatning af faste ejendomme. Det vil derfor efter min mening ikke være rigtigt på indeværende tidspunkt at tage dette specielle spørgsmål op til særskilt behandling.

Dertil kommer, at spørgsmålet om, hvilke beskatningsregler der skal gælde fra 1. april 1955, gerne skulle klares ret hurtigt, således at kommunerne i god tid kan vide, hvorledes de skal forholde sig med budgetlægningen, og det vil næppe være muligt, hvis der i denne forbindelse rejses spørgsmål om indførelse af helt nye beskatningsprincipper.

Oluf Pedersen: Det, som den højtærede minister sagde om, at man måtte have dette forslag igennem nu, er jeg enig i, og det var heller ikke det, jeg protesterede imod. Det, jeg sagde, var, at vi skal jo have spørgsmålet om fritagelser klaret, og

at jeg synes, det er naturligt, når man siger, at der her er et system, der skal afvikles, at man så i forbindelse med dette lovforslag ser på det grundlag, hvorfra man skal gå ud, og herunder på spørgsmålet om udvidelse af fritagelserne og spørgsmålet om eventuelt at medtage erhvervsbyggeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kai Jensen: Da der er rejst problemer udover lovforslagets rammer, skal jeg tillade mig at foreslå, at det henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Tingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 10. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
Forslag til lov om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter.
- 3) *Første behandling af:*
Forslag til lov om „Ungdommens uddannelsesfond“s forvaltning og virksomhed. (Ændring af lov nr. 217 af 7. juni 1952).
- 4) *Første behandling af:*
Forslag til lov om ændringer i lov om afgift af arv og gave.

Mødet hævet kl. 14¹⁵.

19. møde.

Onsdag den 10. november kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Else Zeuthen* til justitsministeren.

Hvilke oplysninger kan justitsministeren give i anledning af den af politiets efterretningstjeneste beordrede henvendelse på trykkeriet, hvor Kvindernes internationale Liga for Fred og Frihed lader sit medlemsblad trykke?

Else Zeuthen: Den sag, der har givet anledning til mit spørgsmål til den højtærede justitsminister, kan synes meget lille. Den drejer sig i korthed om følgende:

En dag ud på forsommeren fik Centraltrykkeriet i Slagelse besøg af en kriminalbetjent, der bad om at måtte se nogle numre af „Fred og Frihed“, medlemsblad for Kvindernes internationale Liga for Fred og Frihed. Efter nogle indsigelser fra bogtrykkerens side fik kriminalbetjenten adgang til at se bladet. Der var selvsagt ingen grund til, at han ikke skulle se det, eftersom bladet er fremlagt på offentlige biblioteker, og alle og enhver kan abonnere på det. Efter at have stillet nogle spørgsmål og gennemset nogle numre gik kriminalbetjenten igen uden at medtage nogen blade eller give nogen besked til trykkeriet.

Den lille episode kunne efter sagens natur ikke holdes skjult for organisationens ledelse og er ved en tilfældighed kommet til pressens kundskab. At den har vakt stor opsigt i offentligheden, vidner en mængde avisartikler om. En af årsagerne til denne opsigt må søges i den omstændighed, at kvindernes fredsliga, som foreningen almindeligt kaldes, er en landsomfattende forening, den største fredsförening i landet, hvis medlemmer kommer fra alle partier. Internationalt har organisationen „rådgivende status“ ved det sociale og økono-

miske råd, FAO og UNESCO. Dens to internationale præsidenter siden grundlæggelsen i 1915, to fremragende amerikanerinder, er begge belønnet med Nobels fredspris, sidst i 1947. Jeg tror, det er almindeligt anerkendt, at ligaaen ene forfølger det formål at virke for fred og forståelse mellem lande, racer og klasser, et virke, der også har givet sig udslag i praktisk hjælpearbejde på mange forskellige felter.

I den foreliggende sag blev det hurtigt oplyst, at det var politiets efterretningstjeneste, der havde beordret besøget på trykkeriet. Man spurgte, og jeg vil gerne gøre spørgsmålet til mit: Hvad er formålet med efterretningstjenestens interesse for en organisation af denne art?

Endvidere kunne man stille det spørgsmål, om det er rigtigt, således som der har været forlydender om i pressen, at alle fredsföreninger er inddraget under efterretningstjenestens årvågenhed, endda i den udstrækning, at man har lytteposter selv ved mindre møder. Hvis blot nogle af disse formodninger er i overensstemmelse med virkeligheden, vil jeg mene, det er en meget alvorlig sag. Ingen kan dog vel for alvor tænke, at de ca. 40 000 fredsföreningssmedlemmer her i landet, for en stor del overbeviste pacifister, tilhængere af Gandhis ikke-voldslære, skulle smede anslag mod det danske demokrati eller lægge forsvaret hindringer i vejen. Når dette ikke er tilfældet, nærmer efterretningstjenestens aktivitet på dette område sig til forsøg på en meningskontrol, som er lidet stemmende med demokratiets væsen. Alene bevidstheden om, at en forenings virksomhed skulle være genstand for politiets opmærksomhed, at man ikke på sine møder og generalforsamlinger skulle kunne udtale sig frit uden at risikere at blive indført i kartoteker som farlig person eller skrive i sit foreningsblad uden at få sine indlæg dissekeret eller udlagt af en mere eller mindre forstående politimand, er en meget alvorlig hemske for den frie meningsdannelse, et forhold, man har set og stadig kan se alvorlige eksempler på i andre lande.

Det røre, denne lille sag har vakt, vidner med al tydelighed om, at den danske offentlighed er på vagt overfor kontrol af denne art, som man ikke kan se nogen begrundelse for. Jeg har stillet mit spørgsmål til den højt-